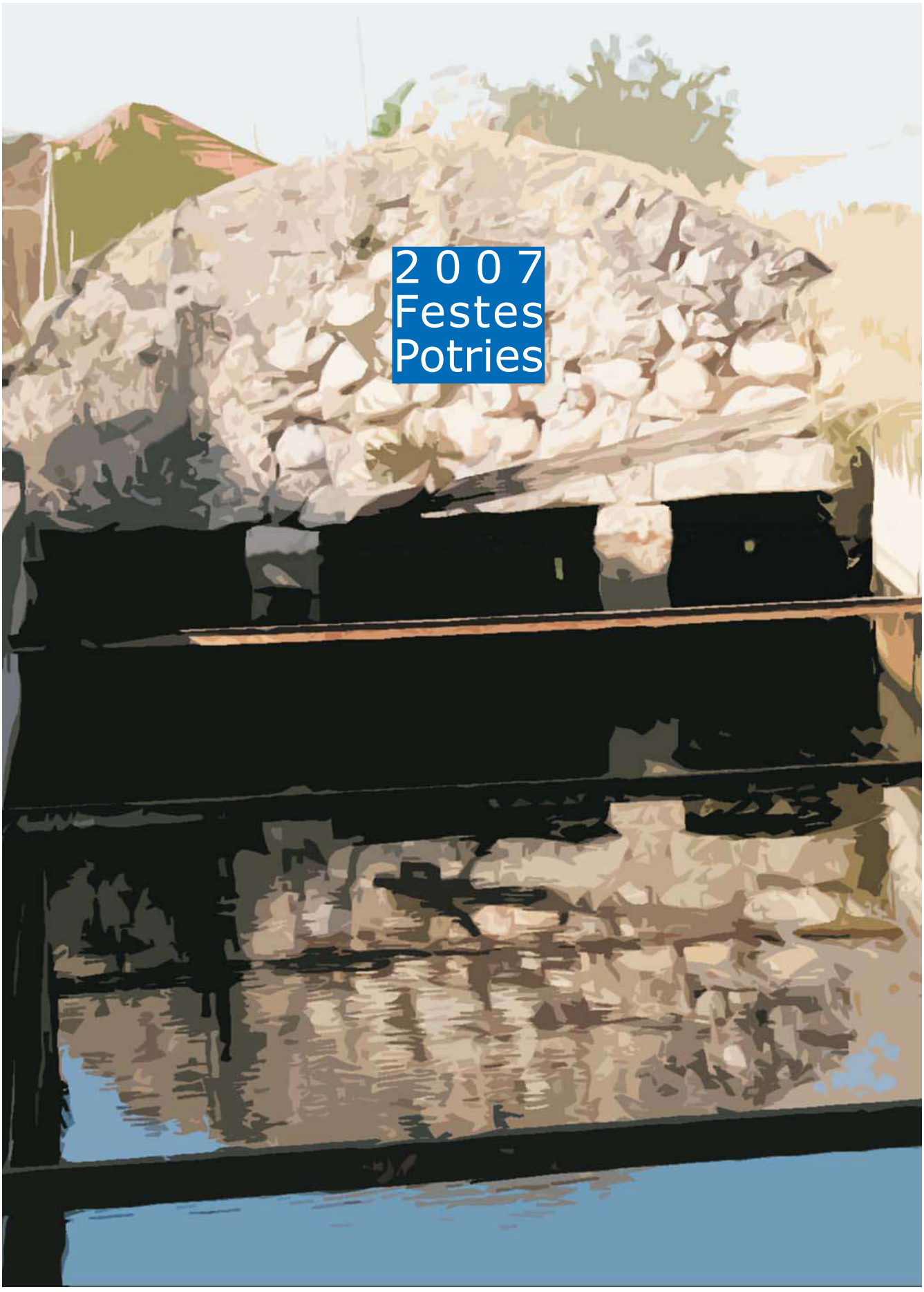

2 0 0 7
Festes
Potries

Liquidació Festes 2006

LIQUIDACIÓ FESTES 2005

DESPESES

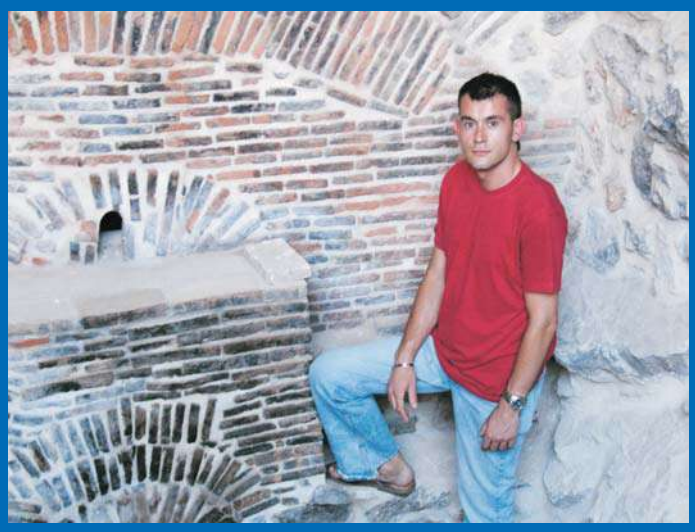
- PIROTECNIA	9.000,00 €
- FLORS	850,00 €
- ORQUESTRES	5.400,00 €
- GRUP ELECTRÒGEN	850,00 €
- CIRIS I CAPUTXETES	130,85 €
- BANDERETES	171,50 €
- CORAL	300,00 €
- CONCURS DE CARRERS	420,00 €
- CORREFOCS	3.300,00 €
- JOCS INFANTILS	200,00 €
- DOLÇAINERS I TABALETERS	700,00 €
- NETETJA ESGLESIA	120,00 €
- VI D'HONOR	1.926,00 €
- DANSES VALENCIANES	1.300,00 €
- BATERIA ANDA DEL CRIST	60,00 €
- Total despeses	**24.728,35 €**

INGRESSOS

- INGRESOS VEÏNS	9.663,43 €
- INGRESOS EMPRESES	2.050,00 €
-Total ingressos	**11.713,43 €**
APORTACIÓ AJUNTAMENT	**13.014,92 €**

BANDA DE MÚSICA: Conveni anual de col·laboració entre les dos entitats, una de les clàusules es l'acompanyament de les Festes Majors.

Salutació de l'alcalde

Benvolgudes veïnes i veïns:

Per primera vegada em dirigisc a tots vosaltres com l'alcalde de tots els potriers i potrieres, i no podia tindre millor manera de fer-ho que amb les nostres festes majors. Unes festes esperades per tots, el millor motiu d'apropar-nos els uns als altres, de sentir-nos tots uns, grans, menuts, dones, homes, de mantindre les nostres costums i cultura, en definitiva de fer poble. Les confraries han passat l'any treballant per poder dur endavant aquestes festes i organitzar-les amb molta il·lusió i esforç per a que tots pugem gaudir d'elles. Son dies d'oblidar tot el que portem dins i de xerrar amb el veí, amb aquells que tenim menys relació, de comprendre, d'escoltar, segur que tots aportarem coses bones per a fer una convivència millor , es la manera de poder avançar junts cap al futur. Sols em resta dir-vos que participeu de tots els actes programats amb alegria i moderació, que tots aporteu el vostre gra d'arena, l'opinió, el treball i que rebem a tots els que ens visiten de la manera que sabem, amb les portes obertes, amb tot això el nostre poble serà millor.

Gràcies per fer de Potries el poble de totes i de tots. Bones Festes.

Juan Fer Monzó
Alcalde de Potries

Salutació de les Confraries

SALUTACIÓ DE LES CONFRARIES
V. DEL CARME - DVNA. PASTORA - V. DEL PILAR

Benvolguts Confrares, veïns i veïnes.

Un any més arriben les nostres Festes, les que tots esperem per a gaudir amb els nostres, les hem preparades amb il·lusió i ganes no ens han faltat per a que tot el poble ho passeu molt bé.
Som un poble menut i cada vegada costen més de poder-les dur endavant per que tot puja "menys el que toca" però conforme podem les fem, ens agradaria ja que tenim l'oportunitat i tots pensem en calent que vos animareu a apuntar-vos a les confraries grans, menuts, de mitjana edat ,dones, joves i sobre tot HÒMENS seria la millor manera de fer Festa i sobre tot Poble.

Bones Festes a tots els cassolers i cassoleres i a gaudir d'elles!!!

LES CONFRARIES

Salutació del rector

Estava llegint un llibre en el moment en el que recorde dec preparar un saluda per al llibre de festes; i el primer pensament que en ve al cap és una història del llibre que estic llegint i que li podem traurer una bona aplicació personal. Es tracta de "Viajes con Heródoto" de R. Kapuscinski. Heródoto va naixer cap l´any 485 abans de Jesucrist, fa uns 2500 anys en Halicarnaso, ciutat portuaria d´ Asia Menor y va viatjar molt a lo llarg de la seua vida sabent com a únic idioma el grec, no en coneixia ninguna altra, però com els grecs estaven diseminats en aquell temps per tots els llocs- per ser comerciants en gran part, en qualsevol confí tenien les seues colònies, ports i factories- sempre podia contar amb l´ajuda dels seus compatriotes, que li feien de guies i d´intèrprets. A més a més el grec era la llengua del món d´aleshores, en Europa, Asia y Africa el parlava molta gent, com més tard passaria en el llatí, i després en el francés i el l´anglés. I va escriurer una Història. Recientment s´ha estrenat en el cine una de les seues narracions la batalla de les termòpiles, la gesta de Leonides, rei espartà front l´impressionant exercit persa. I en un dels llibres de la seua historia en el vol. V conta com en Corinto, després de trenta anys d´un govern sanguinari va morir el tirá que atenia al nom de Cípselo i com el seu lloc va ser ocupat pel seu fill Periandro, qui com es descobriria més tard va resultar molt més sanguinari que el pare; Periandro va voler saber la millor manera de conservar el poder i va enviar una embaixada al dictador de Mileto, el vell Trasíbulo, amb la pregunta de que fer per a mantindrer a la gent en permanent estat de por i sumissió en l´esclavitut.

Trasibulo- escriu Heródoto- trau a l´enviat de Periandro de passeig fora de la ciutat i entra amb ell pel camp sembrat, i al temps que va passant per aquell sembrat, li pregunta els motius de la seua visita. Era de notar que entretant Trasibulo no parava de decapitar les espigues que entre les demés veia sobreeixir, tirant-les després de tallades, continuà en esta poda fins que va deixar talats aquells sembrats. Dreprés del recorregut va despatxar a l´enviat a Corint sense resposta alguna. Una vegada arrivà el missatger, quan li preguntà Periandro per la resposta, ell li digué: ¿Qué resposta, senyor? Ninguna m´en donà Trasibulo i va afegir que no entenia com l´havia enviat a consultar a un subjecte tan atronat i necessitat de seny com era Trasibulo, home que sense raó s´entretenia en llançar a perdrer la seua hisenda, mes Periandro va donar en el blanc, comprenent molt bé que amb el que havia fet Trasibulo el prevenia que es desembarassara dels ciutadans més sobresalients del Estat; i des d´aquell moment, a quants el cruel Cípselo habia deixat vius o sense expatriar, a tots els matá i els desterra Periandro. La lliçó que vull compartir amb vosaltres és un símil, els cristians tenim un sacrament que no sols talla de rel aquelles coses (les espigues) que sobreixen del nostre interior (el sembrat) i no ens agraden (el pecat) perque trenquen i deterioren la nostra relació amb Déu, ens fan esclaus del dimoni i del món i minven la llibertat per estimar la Veritat, sino que este sacrament ens recicla, Déu dona a l´ home penedit una gràcia que renova, posa a punt el desig per estimar i viurer com Jesucrist, ben rebé coneixem les espiges roïns que sobreixen en la nostra vida, que les festes cristianes dels nostres patrons siguen per a nosaltres una ocasió per a deixar-mos reciclar per Déu, que és bó i misericordiós.

Dilluns
20
agost

Vespra de festes

18.30 Berenar per als xiquets i xiquetes de les Confraries a la Casa Abadia

21.30 XIII Festival de Bandes de Música a la Plaça del País Valencià acompanyats de l'Unió Musical *Uteliana* d'Utiel i la societat musical Sant Blai de Potries

En acabar el festival, Cant d'albades pels carrers del poble i començament de la nit d'engalanament de carrers.

Animem a tots els veïns i veïnes al comboi de l'engalanament de carrers i d'eixa manera farem més poble i més festa. La Regidoria de Festes farà una aportació a tots els carrers participants.

Festa de Santa Rita

Dimarts 21 agost

11.30	Cercavila cap al Llar Social i Cultural.
12.30	Processó de trasllat de la imatge de Santa Rita de la Llar del Jubilat a l'Església i Missa a Santa Rita.
13.30	Volt general de campanes i senyal
14.00	Dinar de Festes al restaurant Molí Canyar per a tots els Jubilats i Pensionistes del Poble.

Per al dinar cal inscriure's abans a l'Ajuntament

Festa de la Baixada

20.00	Cercavila amb l'Associació Musical Sant Blai de Potries per recollir a la Comissió i membres de les Confraries.
21.00	Processó. Baixada des de l'Ermita de les imatges del Santíssim Crist de l'Agonia i de la Divina Pastora fins l'Església Parroquial.
00.30	Revtlla amenitzada per l'orquestra VALPARAÍSO.

A l'INTERMEDI del 'actuació, es nomenaran tots els carrers que han participat dels engalanaments i CORREFOCS a càrrec de la Colla de Terrateig.

Dimecres 22 agost

Festa de la Verge del Carme

08.00	Despertà pels carrers del poble amb la Xaranga *Xe quin Bombo*
09.00	Esmorzar per als assistents. La confraria es farà càrrec de la beguda i les ensalades
12.15	Cercavila pels carrers del poble per recollir les Confrares
13.00	Solemne missa en honor a la Verge del Carme, cantada per la Coral de Potries. En acabar, minimascletà.
14.30	Dinar de Confrares al Molí Canyar.

Animeu-vos a vindre, segur que ho pasem molt bé!

18.30	Activitats i animació a la Plaça, patrocinat per Bancaixa.
20.45	Cercavila pels carrers del poble per recollir les Confrares.
21.30	Processó en honor a la Verge del Carme.

Castell de Focs d'Artifici a càrrec dels Germans Borredà.

00.30	Revetlla amenitzada per l'orquestra JAMAICA

La confraria vos desitja que passeu unes bones festes.
Gràcies a totes i a tos per tirar la festa endavant.

Festa de la Divina Pastora

Dijous 23 agost

08.00	Despertà pels carrers del poble acompanyats dels joves resistents i la Xaranga.
09.00	Esmorzar per als presents. La confraria convidarà a la beguda i les ensalades.
12.15	Cercavila i arreplegada de les Confrares acompanyats pels músics de Xe Quin Bombo
13.00	Missa solemne en honor a la Divina Pastora
14.00	Mascletà a càrrec de la pirotècnia Dragón
18.30	Tradicional cavalcada de disfresses, festa i joguines per a tothom, alguna cosa per a beure i a més a més...
20.45	Passacarrer i recollida de les Confrares de la Divina Pastora per anar a la Processó
21.30	Solemne processó en honor a la Divina Pastora

Gran Castell de Focs d'Artifici a càrrec de la Pirotècnia Dragón

00.30 Revetlla amenitzada per l'orquestra IBIZA

Les confrares vos desitgen bones festes a totes i tots

Divendres 24 agost

Festa de la Verge del Pilar

08.00	Despertà pels carrers del poble amb la Xaranga *Xe quin Bombo* de l'Alqueria de la Comtessa
09.00	Esmorzar per als assistents. La Confraria pagarà la beguda i les ensalades
12.15	Cercavila pels carrers del poble per a recollir els Confrares.
13.00	Solemne missa en honor a la Verge del Pilar.
14.00	Gran Mascletà a càrrec de la pirotècnia Dragón
18.30	Tranquils, que algo n'hi haurà, el poble en no res s'apanya...
20.45	Cercavila pels carrers del poble acompanyats per la Xe Quin Bombo.
21.30	Solemne Processó en honor a la Verge del Pilar
23.00	Castell de Focs d'Artifici a càrrec de la pirotècnia Dragón
00.30	Revetlla amenitzada per l'orquestra PATRULLA

Els Confrares vos desitgen Bones Festes a tots els cassolers, cassoleres i amics que ens visiteu.

Festa del Santíssim Crist de l'Agonia

Dissabte 25 agost

08.30	Despertà pels carrers del poble amb trons
11.30	Activitats i jocs per als menuts a la plaça del poble
13.30	Passacarrer pels carrers del poble a càrrec de l'Associació Artístico-Musical Sant Blai amb els membres de la Comissió i els Confrares
14.00	Mascletà a càrrec dels Germans Borredà. Vi d'Honor per a tots els assistents a la Casa de Cultura.
19.30	Cercavila pels carrers del poble amb la colla de Dolçainers i Tabaleters de la Safor
20.00	Passacarrer amb l'Associació Artístico-Musical Sant Blai per arreplegar la Comissió i els Confrares
20.30	Missa solemne en honor del Santíssim Crist de l'Agonia amb sermó i acompanyada per la Coral de Potries
21.30	Solemne processó i pujada del Crist i la Divina Pastora a l'Ermita, amb la Banda de Música de Potries i els Dolçainers i Tabaleters de la Safor.
	Traca quilomètrica des de l'Església fins a l'Ermita
23.00	Castell de Focs d'Artifici a càrrec de Germans Borredà
00.30	Revetlla a Pl. País Valencià per l'orquestra MONTECARLO

FI DE FESTA

Gràcies a tot el poble i a les empreses per la col·laboració amb les festes

BONES FESTES A TOTES I A TOTS

Diumenge 26 agost

Dia del Silenci

22.00 Espectacle de Ball a la Plaça País Valencià

La Casa Fosca

Pensem que la majoria de les persones estem d'acord en que hi han referents culturals, socials, ambientals o econòmics que ens identifiquen amb un origen, una tradició, una cultura, amb una història comuna, amb un poble. A Potries, com en molts altres llocs, no són pocs els referents que hom considera propis, singulars, dels potriers. Dos mil·lennis de terrisseria, els cassoleros, el porrat i la relíquia de Sant Blai, l'ermita del Crist, les festes Majors, el carrer Boamit, la Divina Pastora, la sèquia del Rebollet, la Catorzena, els partidors d'aigua, etc. en són un bon exemple.

I és justament dels partidors, i més concretament de la Casa Fosca, considerada com una més de les nostres i singulars senyes d'identitat, que parlarem a continuació, però abans una xicoteta introducció.

La comarca de la Safor ha sigut històricament un territori eminentment agrícola, degut a unes excepcionals condicions geogràfiques i mediambientals, així com al complex sistema hidràulic, que ha permés disposar als seus habitants d'aigua d'una manera regular, continuada i amb abundància. El riu Serpis o Alcoi, i el seu afluent el Vernissa, han afavorit la implantació d'un sistema d'irrigació que ha fet possible el desenvolupament continuat al llarg de la història de cultius intensius de regadiu en aquest ubèrrim territori. Tota aquesta xarxa, encara en funcionament des de fa segles, esdevé un dels conjunts patrimonials més rellevants del nostre territori. Un desconegut i vulnerable conjunt patrimonial que ha contribuït, junt a l'enginy i l'esforç de generacions i generacions de saforencs, a la creació durant segles d'un paisatge cultural singular al nostre context territorial. I amb un valor inestimable, perquè ens parla de la historia de la cultura, del pas de diferents pobles per aquestes terres, de l'organització social o de les estructures de poder, de la tecnologia, de l'agricultura i l'evolució dels cultius..., i tot amb el perill imminent de desaparèixer. Són espais culturals que constitueixen un dels elements més definitoris de la identitat dels valencians. Tot i que la progressiva modernització dels vells espais irrigats, amb la gradual implantació del reg per degoteig, la subsidiarietat de la mà d'obra al camp o l'avanç imparable de les activitats urbanes, ens fa preguntar-nos si podrem garantir la futura conservació d'aquestos paisatges culturals mil·lenaris i preservar el seu valor patrimonial. Pensem que és necessari que la societat conega i respecte aquest magnífic llegat dels nostres avantpassats, cuidant-lo i protegint-lo per al gaudi de les generacions futures.

Com hem dit abans, a la Safor es localitza unes de les grans xarxes hidràuliques històriques del llevant peninsular, generada per un assut de derivació situat al riu Serpis, l'assut d'En Carròs. Els assuts (de l'àrab *sudd*, que significa parada) tenen la missió d'aturar el corrent del riu, per derivar-lo a les sèquies situades a les vores, i poder conduir l'aigua on es necessite. Una vegada hem aconseguit derivar l'aigua del riu a una sèquia mare, es fa necessari dividir-la, per poder distribuir-la equitativament per tot el territori. És justament als partidors d'aigua on es verifica la divisió de les aigües per poder assignar a cada sèquia la part hídrica que li correspon. Al terme municipal de Potries es localitzen el primers i principals partidors de tota la xarxa del marge dret del sistema, i és la Casa Fosca el primer de tots ells, dividint l'únic cabal de la sèquia Reial, que prové de l'assut, per a dues sèquies mare, la sèquia del Rebollet i la sèquia Comuna de Gandia i Oliva.

La Casa Fosca és una senzilla construcció coberta amb una imponent volta de canó de maçoneria i morter de calç, situada tot just damunt de la sèquia, al bell mig de l'espai agrari, i a la qual tradicionalment s'arribava mitjançant una senda rural. Contrasta aquesta senzillesa i economia de medis de l'arquitectura amb la rellevància i significació del primer partidor al conjunt de la xarxa. Però alhora presenta una estructura massissa, totalment hermètica, quasi dissuasòria, perquè ningú altere la correcta divisió de l'aigua. Només tenia dret d'accés al seu interior el sequier, que era la persona encarregada i responsable del bon funcionament del sistema. Hem de tindre en compte que els propietaris de les terres no podien permetre's el luxe de que no els arribara l'aigua que els pertocava, d'això depenien les collites, i sobre tot, les rendes dels senyors territorials. I és al seu interior on es troba l'element clau per a la divisió de les aigües: un banc de pedra, assentat al fons del caixer de la sèquia, construït amb carreus de pedra calcària local, dels quals sobreïxen nou blocs de pedra que deixen entre ells un total de set buits i mig. Aquestos buits tenen la mateixa mida, amb una capacitat cúbica, per on ha de passar l'aigua, assignant així les quantitats d'aigua a cada sèquia en funció del total disponible. A aquesta unitat de mida, és a dir, al volum d'aigua que passa per cadascun d'aquestos buits durant un temps determinat, se li denomina fila. Per tant, la fila serà una unitat de capacitat, aplicada al volum d'aigua (encara que també es denominen files les obertures principals practicades a les sèquies mares).

Segons les fonts documentals, sabem que a la Casa Fosca l'aigua derivada de l'assut es dividia en 38 files, 13 per a la sèquia del Rebollet, que eixien per dues de les obertures abans esmentades, i 25 per a la Comuna de Gandia i Oliva, que eixien pels cinc buits i mig que hi queden al banc de pedra. Aquest sistema d'assignació de les aigües, absolutament just i equitatiu, és una herència de la cultura andalusí, que durant més de huit segles es desenvolupà a les nostres terres. I que els cristians adoptaren, consolidaren i ampliaren per desenvolupar cultius intensius, com el de la canyamel, la morera, o el taronger, ja en l'actualitat. Si ens imaginem una època de sequera, és de suposar que el cabal de les sèquies disminuiria, però, en arribar l'aigua al partidor, per cadascuna de les obertures del banc passaria la mateixa quantitat d'aigua. És a dir, s'assignava a la sèquia corresponent la part proporcional de l'aigua que li pertocava en funció del total disponible. Encara hui podem veure en funcionament sistemes similars per a dividir les aigües en molts països de la conca mediterrània, sobre tot del sud.
I ara una miqueta d'història. Ens sembla evident que aquest sistema de derivació havia estat dissenyat molt abans de la conquesta cristiana del territori al segle XIII; prova del qual és un bon grapat de paraules d'origen àrab que ens han quedat relacionades amb els regadius, les seues infrastructures i la toponímia (assut, sèquia, sènia, caduf, etc.).
En el cas de la Safor, i per contextualitzar cronològicament el sistema, es clau un document datat l'any 1244, i citat per diversos autors, sobre "El Repartiment de les Aigües". És una descripció que, de més enllà del partidor de la Casa Clara (el segon de la xarxa), li feren els çabacequies musulmans a l'alcaid cristià del castell de Bairen, al voltant del funcionament del magnífic sistema hidràulic que els sarraïns havien desenvolupat a la plana conreable de la comarca amb el què els cristians es trobaren. Nosaltres personalment pensem que els principals partidors que hui ens trobem al terme de Potries, encara que no citats a aquest primitiu document (per referir-se la informació exclusivament al terme general de Bairen, i Potries es trobava dins del terme general de Rebollet), devien estar en funcionament en aquesta època, igual que l'assut de derivació corresponent. De fet les sèquies descrites a aquest document, que formen part del sistema que estem referint, amb el volum d'aigua i tandes de reg, s'han mantés pràcticament invariables fins l'actualitat.

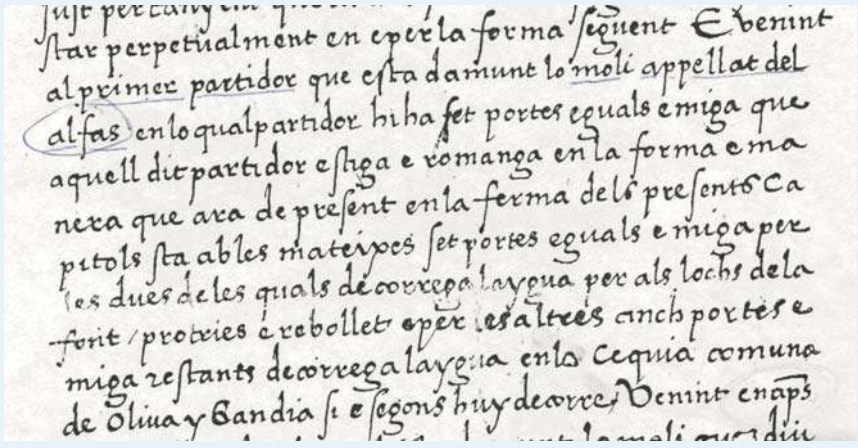

Durant segles assistirem a contínues disputes pel control de l'aigua, que han generat abundant documentació, dipositada hui als arxius. A principis del segle XVI els senyorius saforencs constitueixen uns dels espais agraris més rendibles de tot el Regne de València, amb una població mixta de cristians i musulmans, i dirigits per influents llinatges que se situaran al cap de la noblesa del regne; on destaquen, per damunt de tots els Borja a Gandia i els Centelles a Oliva. Aquests, els senyors, disposaven d'unes suculentes rentes derivades, sobre tot, del cultiu i transformació de la canya de sucre, gràcies al desenvolupament de la xarxa de reg i a unes condicions climàtiques excepcionals. Potries és, en aquest període, un lloc habitat exclusivament per mudèjars, sotmesos al vassallatge i jurisdicció dels Centelles, senyors de la baronia de Rebollet.

Partidor d'aigües al Palmeral d'Elx

El 28 de febrer de l'any 1511 se signa una Concòrdia, mena d'acord oficial sobre el repartiment de les aigües que es derivaven pel marge dret del riu Alcoi, autoritzada pels notaris Francesc Pérez de Culla i Joan Burgal. Entre els sotasignants de les parts implicades, que juren complir amb els capítols de la mateixa, ens apareixen: la duquessa de Gandia, Maria Enríquez; el compte d'Oliva, Serafí de Centelles; el procurador de la baronia de Rebollet i del lloc de la Font, Graciano Aynat; així com síndics, procuradors, escrivans o testimonis, de les viles de Gandia, Oliva, i dels llocs de la Font o Beniarjó.

Detall—extracte del document de la Concòrdia de 1511 – el subratllat és nostre-

Aquest interessant document, del qual es conserva una còpia a l'Arxiu Històric de Gandia, constitueix l'acta fundacional de l'estructura moderna del regadiu al marge dret del riu, i ens descriu els elements, que a principis del segle XVI, es feien servir per assignar a les sèquies la quantitat d'aigua que els corresponia. Descriu, per tant, els partidors i les quantitats d'aigua corresponents a cada sèquia, així com les mesures per assegurar el compliment dels acords. Considerem que, d'una banda, els acords pretenien minimitzar els innumerables conflictes, litigis i plets per la distribució de les aigües derivades del riu. D'altra, i degut al augment de les terres dedicades al cultiu de la canyamel, donar solució a l'eixamplament considerable dels regadius al territori, que de segur necessitava una nova assignació de cabals hídrics a les sèquies. El text del document ens introdueix descrivint els partidors dient, "com dins lo terme de la baronia de Rebollet hi ha tres partidors principals per los quals descorre e ve l'aigua... lo primer dels quals partidors està damunt

lo molí nomenat de present lo molí del Alfas, lo segon partidor està damunt lo molí que es diu d'en Gaspar Aynat, e lo terç partidor està sobre lo molí apel·lat de Çaat Borzet...". Per tant, els partidors apareixen ubicats en el text tenint com a referència la situació dels molins que aprofitaven la força motriu dels cabals d'aigua més importants de tota la xarxa. Hem de pensar que el volum d'aigua és molt més gran a les sèquies situades a l'inici del sistema, que no a les del final on el cabal ha estat dividit, i la força és menor. Continua especificant com estan els partidors i com han de fer-se després de la signatura de la concòrdia (text de la imatge anterior). I diu, "E venint al primer partidor que està damunt lo molí apel·lat del Alfas, en lo qual partidor hi ha set portes iguals e mitja, que aquell dit partidor estiga e romanga en la forma e manera que ara de present en la ferma dels presents capítols està: amb les mateixes set portes iguals e mitja, per les dues de les quals descorrega l'aigua per als llocs de la Font, Potries e Rebollet, e per les altres cinc portes e mitja restants descorrega l'aigua en la sèquia comuna de Oliva i Gandia, segons hui descorre". Es clar que el banc de pedra que descriu el document de 1511, amb set portes i mitja ja estava construït de la signatura de la concòrdia, i s'estipula que el banc se quede com estava, dividint les aigües i assignant-les a les sèquies exactament com s'havia fet fins aleshores. El cas és que el banc de pedra del partidor de la Casa Fosca, hui a l'estiu de l'any 2007, presenta les mateixes característiques formals i funcionals que el referit al document (fotografia esquerre).

A continuació, i després de descriure les reformes molt més complexes que han de realitzar-se als altres partidors principals, de les quals parlarem en altra ocasió, s'estipulen les obres que han de fer-se necessàriament a tots tres partidors per mestres experts, entre les que destaquen: "Item es pactat i concordat que los dits mestres han de enllosar la sèquia en los llocs on se faran los dits partidors, així damunt los dits partidors com davall, de manera que l'aigua vinga a nivell". "Item es pactat i concordat que los caixers de la sèquia en los llocs on se faran los dits partidors se feren de pedra picada a coneixença dels dits mestres, i que la dita aigua vinga a nivell". "Item es pactat i concordat entre les dites parts que en cadascun dels dits partidors sia feta una casa, en la qual hi haja una porta amb dues claus de diverses tancadures, una de les quals tinga la vila d'Oliva o son cequier, e altra la vila de Gandia o el cequier de aquella". "Item es pactat i concordat que en cadascuna de les dites cases hi haja reixes de ferro, així en lo cap damunt com en lo cap davall, de manera que algú no puga entrar per la dita als dits partidors, si no per la dita porta amb les dites claus".

Per concloure aquest article cal comentar que segurament just després de la data de la concòrdia es portarien a terme els capítols de reforma del primer partidor; creiem molt possible que el banc de pedra es faria de nou, tot i que exactament igual que el que hi havia amb anterioritat, tal i com hem vist especifica el document. També pensem que on se situava el partidor es degué fer de nou tot el caixer de la sèquia amb maçoneria i morter. Alhora, es pavimentaria el pis de la sèquia amb lloses de pedra, tant a la part de dalt, com a la de baix del banc del partidor. Era fonamental, com diu repetidament el document, que l'aigua arribara a nivell al banc, sols així passarà per cadascun dels buits la mateixa quantitat d'aigua, qualsevol desviament o ona creada en l'aigua, faria que el sistema de divisió no funcionara com cal, d'una forma justa i proporcional.

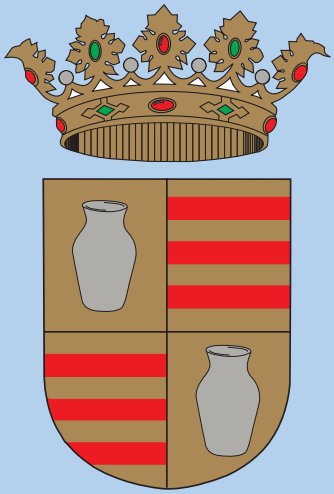
Creiem que durant el mateix any 1511 es construiria la casa amb la porta de dos claus, que diu el document. És a dir, es construiria la gran volta de canó que cobreix el partidor, i es col·locarien les reixes de ferro per protegir-lo dels intrusos malintencionats. Això degué ser així perquè hem pogut documentar el moment de la reforma del segon partidor l'any 1512, el que està damunt "lo molí que es diu d'en Gaspar Aynat", i deduïm que les obres en aquest segon partidor començarien una vegada acabades les del primer. Amb moltes probabilitats, l'autoria de les obres de la Casa Fosca s'atribueix als mateixos mestres que tenim documentats a l'any 1512 com encarregats de fer les reformes del segon partidor, Francesc de Casanova i Melcior Ferrer.

Podria ser també que la causa de la seua denominació la trobem justament en la mateixa tipologia de l'edifici, que disposa d'un interior cobert i fosc i segurament per això, després de les obres de la coberta, el partidor seria conegut des d'aleshores amb el nom de la Casa Fosca.

BONES FESTES

Potries, estiu 2007

Albert Vázquez Blanco

Excelentíssim Ajuntament de Potries

Normes, recomanacions i aparcaments per als dies de festes

Queda terminantment prohibit tirar coets d'eixida, valencianes, borratxos o de qualsevol altre tipus.

Recordeu no aparcar als carrers per on passa de costum la processó.

Queda prohibit aparcar durant totes les festes a la Plaça del País Valencià.

Les cases que estan prop del lloc on es disparen les mascletades hauran d'evitar tindre roba estesa o d'altres objectes inflamables als patis interiors, terrats i balconades.

Per a major seguretat, es recomana mantindre les finestres entreobertes i les persianes baixades.

Queda prohibit l'estacionament de vehicles per a les mascletades en els trams afectats pel perímetre de protecció dels carrers de la Cantereria, Ermita, la Pau i l'avinguda de la Constitució.

ATENCIÓ:
L'incompliment d'aquestes normes i recomanacions comportarà la sanció corresponent i la retirada dels vehicles per part de la grua

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORT

PTRIES
Activitats Ajuntament de Potries

FVMP